

obec Uhrovec

Uhrovec patrí do južnej časti zemepisnej oblasti Strážovskej hornatiny. Vodnú os dolín tvorí potok Radiša s prítokmi. Severovýchodnou hranicou je hlavný hrebeň horskej skupiny Rokoša (1010 m) a Čierneho vrchu (998 m), kde v zastrčenom horskom kúte čnejú zrúcaniny hradu Uhrovec v 591 m nadmorskej výšky, ktorý bol vybudovaný v 12. storočí. V pásme vyniká Jankov vršok s mohylou padlým v II. svetovej vojne a v SNP.

Uhrovská kotlina, v ktorej vznikla pôvodná staroslovanská osada v močaristom teréne až 7 rybníkov, po tatárskom pléne nazvaná Uhrovec, vznikla eróziou potoka Radiše. Dôkazom toho, že tu človek žil pred našim letopočtom je i cintorín v neďalekej osade Rakovec, kde boli uložené pozostatky našich predkov do hlinených nádob. Dejiny Uhrovskej doliny sú pevne späté s hradom Mocharnuc (na jeho mieste stojí hradný kaštieľ v Uhrovci) a s hradom Uhrovec nad obcou Uhrovské Podhradie, dnes už v rozvalinách.

Od roku 1295 sa uvádza ako castrum Vgrod. K hradu Uhrovec patrilo hradné panstvo 19 dedín. Obec Uhrovec sa v písaných prameňoch uvádza takmer o 40 rokov skôr, ako hrad a to v roku 1258 ako villa Vgroug. O d roku 1260 majiteľom uhrovského hradu a panstva bol trenčiansky comes Baas, potom jeho syn Peter. V roku 1295 Matúš Čák prinútil majiteľa majetku, aby sa panstva vzdal. Je známa majetková výmena medzi majetkom de Chaak, synom Petra a Petrom synom magistra Baasa, týkajúca sa hradu Uhrovec a príľahlých obcí.

Po smrti Matúša Čáka pripadol hrad so všetkými majetkami kráľovi Karolovi z rodu Anjou, po ňom bol až do roku 1547 v držaní uhorských kráľov a ďalších panovníkov.

V roku 1547 kráľ Ferdinand I. daroval uhrovské panstvo novému majiteľovi Františkovi Zayovi z Csömöru. Hrad Uhrovec prestáva byť kráľovským hradom a stáva sa majetkom rodu Zayovcov po ďalšie štyri storočia.

Uhrovec sa za Františka Zaya povzniesol na poddanské mestečko. V roku 1569 mu kráľ Maximilián udelil výsadu konať týždenné trhy a výročný jarmok. Neskôr sa tieto jarmoky v Uhrovci konali 3 krát do roka.

Z niektorých dedičných panovníkov uvádzame baróna Františka Zaya, jeho syna Vavrince III., Imricha I., ktorý sa po vyhorení hradu Uhrovec presťahoval natrvalo do kaštiela v Uhrovci. Imrich II. bojoval proti Turkom, v roku 1830 bol povýšený do stavu grófskeho a s ním povýšili i jeho potomkov obojeho pohlavia. Synom Imricha II. bol gróf Karol Maximilián Zay, ktorý bol v roku 1840 zvolený za generálneho inšpektora ev. a. v. cirkvi v Uhorsku. Pri svojom zvolení predniesol reč, v ktorej sa vyslovil za pomaďarčenie všetkých nemaďarských národov, najmä Slovákov. Najostrejšie sa zrazil s Ľudovítom

Štúrom, synom evanjelického rektora v Uhrovci. Z jeho 6 detí sa dedičom uhrovského panstva stal Albert Zay, za ktorého panovania vzniklo v Uhrovci niekoľko podnikov.

Niektorí ďalší potomkovia boli poznačení duševne a panovali v Uhrovskej doline až do II. svetovej vojny. Zayovci sa do dejín Uhrovca zapísali získaním panstva Uhrovec. Vyznamenali sa vo vojnách proti Turkom, kde hodno spomenúť zástavu Andreja I. z roku 1630, na ktorej bolo napísané „Vincere aut mori! Dulce pro patria mori!“ – v stručnom preklade – zvíťazíme, alebo zomrieme! Táto zástava, ako aj iné muzeálne pamiatky, najmä veľmi cenný archív boli prenesené okolo roku 1950 do Bojníc.

Z hospodárskej činnosti je známe rybníčné hospodárstvo v rozličných rybníkoch v Uhrovci a v Žitnej, ktoré tu boli ešte pred príchodom Zayovcov. Andrej IV. v roku 1729 založil chudobinec pre prestárlych a opustených, ktorý vydržoval na vlastné trovy. Založil tiež papiereň, v ktorej vyrábali „ručný papier“.

Snahou Zayovcov bolo vybudovať v Uhrovci priemysel, čo prudko zasiahlo do života obyvateľstva. V archívnych dokumentoch sa uvádza, že už v 18. storočí boli v Uhrovci 2 panské mlyny, pivovar i pánska pálenica. Boli tu tiež rôzni remeselníci, najmä kováči, krajčíri, hrnčiari, súkeníci a ďalší.

Na starobylej súkenníckej tradícii založil Karol Maximilián Zay v roku 1845 továreň na súkno, ktoré malo dobrú kvalitu a rýchlo sa stalo veľmi známe. Súkenka bola na vodný pohon. Okrem súkenky tu bola aj továreň na obuvnícke kopytá a drevené klince a neskôr menšia dielňa na galantériu a na výrobu drevených hračiek. V roku 1875 založil Albert Zay továreň na výrobu vychádzkových palíc a dáždňových rúčok, ktorá pracovala vo veľkých rozmeroch i pre zahraničný export. Stála na námestí, v mieste terajšieho evanjelického kostola.

Súkenka postupne strácala surovinovú základňu a konkurencia s väčšími súkennami sa i pre ňu stala osudnou. V roku 1874 prestala pracovať a preto dali Zayovci priestory do prenájmu viedenskému podnikateľovi Jozefovi Schreiberovi, ktorý tu vybuvoval významnú skláreň na čele s prvým riaditeľom Maxom Göpfertom, ktorý pochádzal zo Svätej Sidónie. Firma niesla názov Jozef Schreiber a synovci a bola prvou sklárňou o dvoch peciach v celom Uhorsku, ktorá trvala 40 rokov, až do roku 1914. Keďže 40 ročná zmluva vypršala a zástupcovia firmy sa nedohodli na dodávke dreva s panstvom Zay pre uhrovskú skláreň, majitelia skláreň zrušili a presunuli do Lednických Rovní. Po zlikvidovaní sklárne zostáva v Uhrovci len drevospracujúci priemysel.

V roku 1875 bola otvorená rezbárska dielňa, na jeseň aj umelecko – priemyselná škola rezbárskeho smeru, ktorej absolventom bol aj rodák z Liptova – Štefan Šovánka. Patril medzi 3 chovancov, ktorých vydržoval dozorca spolku Péterfy, kým ostatných 10 vydržoval Albert Zay. Šovánkovým spolužiakom bol aj bratislavský rodák Ján Fadrus, neskôr vynikajúci sochár a ďalší. Šovánkové diela sú dodnes zachované v múzeu – v Budapešti, v Liptovskom múzeu, ale aj v rímsko – katolíckom kostole v Uhrovci. Výtvorom jeho rúk a umu je tzv. Boží hrob zo skla, vyhotovený v uhrovskej sklárni. Pozoruhodný je i luster z brúseného skla – dar prvého riaditeľa sklárne Maxa Göpferta, ako aj 2 olejomalby.

V roku 1892 bol založený Slovenský Zay – uhrovský občiansky kruh, ktorý položil základy kultúry v slovenskom jazyku v Uhrovci na rôznych úsekoch diania: divadelnej činnosti, knižnice, spevokolu, či organizovaní rôznych vychádzok, bálav a ďalších aktivít.

Hrali sa predovšetkým slovenské hry od Ferka Urbánka. Zay – uhrovský občiansky kruh mal rokovaciú reč slovenčinu a mal za úlohu odúčať mládež od pijatiky a márneho zabíjania času. Bol protiváhou panského kasína, tzv. Ťri kassína, kde páni pri kartách a pijatike pestovali malomestské klebety. Bol tu bohatý kultúrno – spoločenský život. Na jeho schôdkach našla uplatnenie aj myšlienka družstevného obchodu. V roku 1894 vznikol Konzum, čiže Potravné družstvo, kde si členovia mohli nakupovať na knižku. Okrem Konzumu v čase prosperovania uhrovej sklárne nachádza sa v Uhrovci viacero ustanovizní. Okrem Potravného spolku, ktorý mal obchod i hostinec, bol tu aj Úverový spolok, Uhorské robotnícke a penzijné združenie, Roľnícky kruh na vzdelávanie roľníkov, Krajinská umelecká jednota a Pohrebný spolok Prozreteľnosť, ktorý sa staral o slušný pohreb svojich členov .

Dokumenty o zavedení spolku sa zachovali spreď 300 rokov, ako cenná pamiatka obce Uhrovec. Odchodom sklárov z Uhrovca sa počet obyvateľov zmenšil o polovicu. Upadol aj rušný kultúrny život.

Toto obdobie je poznačené II. svetovou vojnou, chudobou a následným vysťahovalectvom za prácou.

Po I. svetovej vojne prevzala budovy sklárne do nájmu firma Lignum spolu s podstatnou časťou lesov Uhrovského panstva, neskôr firmy Matuška a Zatloukal. Čoskoro však i tieto firmy prišli do konkurzu, továreň prevzalo panstvo, ale výrobu už neobnovilo. V budovách následne pretrvávajú drevársky priemysel, ktorý prešiel mnohými premenami medzi vojnami. Od názvov : Dreviny až po dnešný Avaks, a.s.

Tradičná výroba vychádzkových palíc a iných drobných výrobkov z dreva bola reprezentovaná Paličkárňou, OPKS až po dnešnú Drevovýrobu, s.r.o.

K Uhrovcu je pričlenená i miestna časť Látkovce, ležiaca juho-východne od Uhrovca v príjemnej kotline za Ostrým Vrchom. Bola osídlená slovenským obyvateľstvom už dávno pred príchodom Maďarov do týchto končín a od začiatku sa nazývala Látkovcami. Prvým známym vlastníkom Látkoviec bolo Zuborské opátstvo, neskôr rodina Látkoczy a neskôr titulom kúpy rodina Záblathy. Člen rodiny Látkovských - Pavol Látkoczy bol v roku 1485 veliteľom hradu Uhrovec.

Do dejín Uhrovca sa nemalou mierou zapísalo i obdobie SNP, kde si dedinky pod Rokošom a jeho obyvateľstvo vytrpelo mnoho žiaľu a utrpenia za aktívnu pomoc partizánom a niektorí zaplatili tým najcennejším, svojimi životmi. V našom okolí sa 14. septembra 1944 rozhodli spojiť všetky partizánske jednotky a vytvoriť „Brigádu Jána Žižku“. Veliteľom partizánskej brigády sa stal moravský občan plk. Teodor Póla. Nebolo zriedkavosťou vidieť v zbrani celé rodiny. Príkladom boli i ženy. Mnohí sa vytúženej slobody nedožili, fašisti ich beštiálne zavraždili. 4. novembra 1944 Nemci sústredili útok na Uhrovec. Obec vyrabovali a zapálili 37 domov. Partizáni presunuli svojich ranených do nových bunkrov na Jankovom vršku. Fašisti sa ich zmocnili, bunkre poliali horľavinou a 8 ranených partizánov, medzi nimi aj 2 odrastené deti zaživa upálili.

Z iniciatívy príslušníkov Brigády J. Žižku z príležitosti osláv II. výročia SNP v roku 1946 bol urobený slávnostný výkop predsedom SNR – Karolom Šmidkem pre výstavbu mohyly SNP a ostatných objektov na Jankovom vršku. Toto dielo bolo dokončené v roku 1951, kedy sa konali po prvý krát oslavy na tomto pamätnom mieste a potom každoročne na pamäť padlých hrdinov SNP.

V Uhrovci pôsobilo asi 20 literátov a ďalších osobností, národne uvedomelých učiteľov a ľudových dejateľov, výtvarníkov, spoločensko – vedných a prírodovedných pracovníkov a politikov. Boli to dvaja najznámejší spisovatelia z obdobia baroka – Mikuláš Fabríci a Tobiáš Masník. Nejaký čas tu pôsobil i spisovateľ, vedec a národopisec Jur Ribay. Ďalej to bol Ján Bežo – pedagóg, kníhtlačiar a vydavateľ, Michal Kišš – národný buditeľ a spisovateľ, Karol Ľudovít Černo – básnik a národný buditeľ, Ján Gero – novinár a publicista, Karol Modrányi – kultúrno – osvetový pracovník a jeho syn Karol Alexander Modrányi- národný dejateľ, Ján Obetko – vydavateľ slovenských kníh. Najznámejšou rodinou je však rodina Štúrova, najmä Ľudovít Štúr – zakladateľ spisovnej slovenčiny, pedagóg, literát, novinár a politik, ktorý sa v Uhrovci narodil v roku 1815. Z výtvarníkov to boli: Imrich Greguss, Bedrich Sevilla, Štefan Šovánka a jeho syn Karol Šovánka a Ján Fadrusz – významný stredoeurópsky sochár.

Z novodobej histórie treba spomenúť najslávnejšieho Slováka vo svete Alexandra Dubčeka, ktorý sa v Uhrovci narodil v roku 1921. Tu sa narodil i akademik Ladislav Szanto, Prof. PhDr. Ľudovít Brezinský, z politických pracovníkov – Mária Turková, poslankyňa v bývalom československom parlamente a bývala predsedkyňa SZŽ Elena Litvajová.

K významným uhrovským rodákam patrí Jozef Marián Temeš, ktorý bol stredoškolským profesorom na učiteľskom ústave v Spišskej kapitule a aj jeho riaditeľom až do zrušenia v roku 1949. Zaoberal sa štúdiom histórie Uhrovca a okolia, prekladal z poľskej klasickej literatúry a venoval sa duchovej spisbe.

Okrem týchto spomenutých osobností je celý rad ďalších, o ktorých osobnostiach ešte skúmame.

Oddávna mali mestá a obce svoje vlajky, erby a pečate. Tak tomu bolo aj v Uhrovci. Najstaršia známa pečať Uhrovca bola použitá v roku 1785 a nesie latinskú legendu – Pečať obce Uhrovec. V strede pečatného poľa je štylizovaný ružový ker s 5 ružami. Heraldicky erb obce Uhrovec má podobu: „v striebornom štíte štylizovaný ružový ker s koreňmi, zelenými listami a 5 červenými ružami, na koncoch konárikov.“

Vlajka obce Uhrovec pozostáva zo 7 pozdĺžnych pruhov, ukončená 3 cípmi.

Pečať obce je okrúhla, s obecným symbolom a kruhopolisom obec Uhrovec.

Po oslobodení nastáva nový rozmach budovania a výstavby vojnou zničenej krajiny. V obci Uhrovec pod vedením predstaviteľov, poslancov, ale i dobrovoľných pomocníkov z radov občanov, obnovujú sa budovy, na miestach zhorenísk vyrastajú nové. Vyhorelcom pri stavaní pomáha svojim príspevkom i štát. Postupne sa realizujú plány nového Uhrovca. Novostavby rodinných domov a tým i nové ulice. Uhrovec sa rozrastal a zmenil charakter zástavby, ktorá v minulosti bola tvorená do kruhovitého tvaru.

Úrodné polia v strede obce boli preťaté zľava i sprava potoka Radiše. Boli vybudované nové mosty. Postupne dosluhujú staré budovy námestia a na ich mieste vznikajú nové moderné nákupné zariadenia, reštaurácia. Bola postavená nová budova paličkárne a neskôr i domu služieb. Pri Miestnom národnom výbore pracuje podružný podnik Miestne hospodárstvo, ktorý má svoje profesijné čaty – murárov, dopravu, služby, ťažba piesku. Tým obec zabezpečuje pre svojich občanov i okolie žiadané práce. Avšak nielen obchody

a služby boli potrebné, ale i dvojvodové zdravotné stredisko a lekáreň, slúžiace nielen občanom Uhrovca, ale i celej Uhrovskej doline.

Koncom 50-tých rokov boli zbúrané staré budovy bývalého majera a na tomto mieste vyrastá nová Základná škola. Buduje sa vodovod, i kanalizácia odpadových vôd. Na úseku vnútornej správy bola vystavaná požiarna zbrojnica a zakúpené požiarné vozidlo – cisterna. Taktiež budova miestnej pošty.

Na úseku športu v 70-tých rokoch to bola nadstavba hlavnej budovy s tribúnou v areáli TJ, kolkáreň, posilovňa a ohrada ihriska.

V roku 1976 – 1977 bol dodávateľsky vybudovaný a do obce dovedený zemný plyn, kde sa na prácach výraznou mieru podieľali aj pracovníci Drobnej prevádzky pri MNV. Pre občanov, najmä mladé rodiny, bolo v obci postavených niekoľko panelákov a pozornosť sa venovala aj vybudovaniu domu smútku v Uhrovci i Látkovciach. Boli zrealizované aj rekreačné strediská v lokalite Striebornica i na Jankovom vršku. V rámci rekonštrukcie bol obnovený Rodný dom Ľudovíta Štúra, ktorý bol v roku 1965 vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku.

Niektoré vybudované zariadenia boli neskôr predané súkromným podnikateľom. (Pekáreň, hotel „Partizán“ na Jankovom vršku).

Na úseku poľnohospodárstva – boli postavené objekty JRD Uhrovec a kancelárske priestory.

Bol dobudovaný závod MIER, kde našlo zamestnanie až okolo 500 zamestnancov – občanov Uhrovca i okolia. Rekonštruje sa kaštieľ stavebnou firmou Pamiatkostav. Po mnohých záplavách potoka Radiša, pristúpilo sa k jeho regulácii, čím sa upravil jeho tok a odstránilo nebezpečenie, ktoré obyvateľstvu hrozilo.

V roku 1986 bol svojpomocne vybudovaný Dom kultúry, ktorý nesporne patrí medzi najkrajšie v kraji. Naväzuje na bohatú činnosť kultúrneho diania v Uhrovci z čias Zay – uhrovskeho občianskeho kruhu, keď vznikla v Uhrovci i prvá slovenská knižnica, popri bohatej divadelnej činnosti a ďalších kultúrnych aktivitách. Ďalej sa v tejto oblasti podieľa najmä mládež, zjednotená pri rím. kat. cirkvi, ev. a. v. cirkvi, miestnych škôl, ako aj činnosť hasičov a športovcov, ktoré zložky boli veľmi aktívne už za čias sklárne. Neskôr naväzuje na túto činnosť Osvetová beseda a dnes Miestne kultúrne stredisko, ktoré organizuje v spolupráci s ostatnými kultúrnymi inštitúciami, miestnymi organizáciami, ZŠ a Obcou Uhrovec všetky formy kultúrnej činnosti, kde dosahuje vynikajúce výsledky. Túto aktivitu koordinuje a združuje do plánu kultúrnych a športových aktivít. Z organizácií sa na tejto činnosti podieľa najmä Dobrovoľný hasičský zbor, Telovýchovná jednota, Organizácia miestnych kolkárov, stolnotenistov, kynológov, turistov, Únia žien, ZO technických a športových organizácií, Poľovné združenie Ľudovíta Štúra.

V Uhrovci sme sa v minulosti hrdili i dychovými kapelami – dve pri sklárni a bez cimbalovej kapely si voľakedy v Uhrovci nevedeli predstaviť žiadnu kultúrnu akciu. Známe boli zábavy „U Zuzky“, nedelňé koncertovanie na Námestí, či v Striebornici.

V roku 1993 sme obnovili divadelnú činnosť a pri MKS bol založený divadelný ochotnícky súbor, ktorý každoročne odohrá 1. divadelné predstavenie. Súčasne vzniká folklórna skupina, ktorá nacvičuje zvykoslovné programy z tradícií našich predkov

a účinkuje pri všetkých podujatiach v priebehu roka. Organizujeme aj podujatia pri príležitosti významných výročí, významných osobností, pamätných dní a v spolupráci so ZPOZ i mnohé ďalšie spoločenské podujatia, ako Stretnutia s rodákmi a jubilantmi obce Uhrovec, výstavy s tematikou histórie našej obce, výšiviek - v spolupráci s Úniou žien, rezbárske výstavy a pod.

Každoročne sa v Dome kultúry v Uhrovci konajú krajské súťaže v prednese rétoriky pod názvom „Štúrov a Dubčekov rétorický Uhrovec“ a súťaž v prednese poézie a prózy : „Štúrov Uhrovec“.

V minulosti medzi hlavných nositeľov kultúrnej činnosti popredné miesto zaujímali predovšetkým učitelia. Preto im a najmä histórii školstva v Uhrovci patrí nasledovná časť tohto príspevku.

História školy sa začala písať v období habsburskej monarchie. Sme hrdí najmä na už uvádzanú Rezbársku školu, ktorá mala 20 ročné trvanie a bola na úrovni súčasných umelecko- priemyselných škôl. Meštianska škola v Uhrovci bola zriadená v roku 1937. V roku 1939 bola škola zrušená. V roku 1945 bola znovu zriadená a súčasne premenovaná na Štátnu meštiansku školu v Uhrovci. Škola ešte stále fungovala v továrenských priestoroch paličkárne, kde boli 3 triedy. V školskom roku 1946-1947 bola škola premiestnená do kaštieľa bývalého grófa Zaya v Uhrovci. V roku 1961 bola odovzdaná do užívania nová školská 13 triedna budova, ktorá je v prevádzke do dnešných čias.

V 60-tých rokoch 20. storočia sa začína písať jej spoločná história s družobným mestom Slavičín.

V roku 1964 presnejšie dňa 20. októbra ako uvádza kronika Základnej deväťročnej školy v Slavičine, vykonal vtedajší riaditeľ školy František Naňák spolu s jeho zástupcom Jurajom Bosákom prvú oficiálnu návštevu Uhrovca, aby tu dojednali spoluprácu medzi školami, ktorá neformálne začala z iniciatívy Olgy Turekovej, učiteľky ZŠ Slavičín, ktorá sa z Uhrovca do Slavičina presťahovala a zorganizovala prvú neformálnu návštevu pedagógov, ktorí si vzájomne odovzdávali svoje skúsenosti.

Fotografia č. dokumentuje prvý kolektív učiteľov z Uhrovca, ktorí navštívili ZDŠ v Slavičine po prvý krát.

K začatej družobnej činnosti pedagógov a žiakov, ktorí sa pravidelne od roku 1964 obojstranne navštevovali a svoje vzťahy utužovali prostredníctvom poriadania kultúrnych, športových i vzdelávacích výmenných akcií, sa neskôr prihlásili taktiež členovia ďalších organizácií v oboch obciach a priateľstvo prerástlo na úroveň občianskeho a verejného života. Program spoločných stretnutí bol vyplnený športovými turnajmi vo futbale, v kolkoch, ale taktiež divadelnými, speváckymi a tanečnými ukážkami, ktoré jednak zdôrazňovali krajové a národné zvyklosti, ako i jazykové odlišnosti, ale súčasne odhaľovali prvky spoločné pre obidva národy a možnosti ďalšieho poznávania a vzájomného porozumenia. Skupina vtedajších žiakov, ktorí nadviazali osobné kontakty a pokračovali s výmenou korešpondencie, zostali dodnes dobrými priateľmi, ktorí sa mohli stretávať pri príležitosti mnohých výmenných akcií, posilnených významnou priazňou predstaviteľov oboch obcí. K obnovenej spolupráci sa zaviazali vzájomnou dohodou podpísanou v Uhrovci v roku 1974 vtedajším starostom Uhrovca Ľudovítom Hankom a starostom Slavičina Emilom Latinákom.

Po 40-tých rokoch užívania niektorých budov, ktoré boli po oslobodení vystavané mnohé postupne začínajú chátrať a vyžadujú opravu. Medzi nimi je aj ZŠ s MŠ. Preto Obec Uhrovec pristupuje k rôznymi formám získavania financií, v snahe získať pre obec čo najviac. Sú to rôzne vyhotovenia projektov, z ktorých mnohé boli úspešné a tak obec mohla pristúpiť aj k rekonštrukcii budovy ZŠ s MŠ. Projektom : „Uhrovská stratégia – rozvoj vzdelanosti“, sme získali z EÚ finančný príspevok 8 311 000,- Sk. Boli vymenené všetky okná za plastové, zateplená strecha, obnovená fasáda, výmena podláh a ďalšie práce. V škole bola zriadená miestnosť vybavená počítačmi pre žiakov a internetom. Bola vylepšená činnosť na úseku krúžkov a ďalšieho vzdelávania, čím sa uhrovská škola zaraďuje medzi špičkové ZŠ v pôsobnosti celého samosprávneho kraja. Popredné umiestnenia žiakov v súťažiach v stolnom tenise, ale najmä v zápasení, ktorý krúžok vedie riaditeľ PaedDr. Roman Ševčík, svedčia o tom, že pozornosť nie je venovaná len výchovno vyučovacím výsledkom, ale aj športovej a záujmovej činnosti, kde vychoval na našej škole i majstrov SR v zápasení.

Úspešne pokračuje aj spolupráca oboch škôl Slavičín – Uhrovec vzájomnými návštevami a výmenou spolupráce, ktorá sa v minulosti rozšírila i na ďalšie organizácie najmä Slovenský zväz žien, hasičov, poľovníkov a športovcov. Táto spolupráca v súčasnosti stagnuje. O to viac je aktívna činnosť medzi samotnými zastupiteľstvami a ich starostami, ako aj činnosť na úseku kultúry.

V roku 2003 pri voľbách do obecného zastupiteľstva bola do funkcie starostky obce po mnohých rokoch zvolená opäť žena – Ing. Zuzana Máčeková. V tomto novom funkčnom období bola v štruktúre obecného úradu vykonaná zmena v riadení samosprávy tým, že pôsobnosť úradu bola rozšírená vytvorením spoločného obecného úradu, ktorý zabezpečuje prenesený výkon zo štátnej správy na samosprávu najmä na úseku stavebného konania, kde občania majú možnosť vybaviť celú agendu priamo v Uhrovci, ďalej veci sociálne, najmä v starostlivosti o prestárlych občanov, ktorí nemajú možnosť sa o seba postarať. V novom volebnom období bol vytvorený aj mikroregión Uhrovská dolina. Je to Združenie obcí, ktoré vzniklo na základe dohody 6 starostov a obecných zastupiteľstiev susediacich obcí Žitná-Radiša, Uhrovské Podhradie, Kšinná, Omastiná, Miezgovce.

Ani oddelenie Českej a Slovenskej republiky neovplyvnilo vývoj vzťahov, ktoré boli posilnené a potvrdené ďalšou dohodou o spolupráci na komunálnej úrovni v máji roku 2005, kde pamätnú knihu vyrobenú z dreva, dielo uhrovského rezbára Jaroslava Velčického, podpísala starostka obce Uhrovec Ing. Zuzana Máčeková a starosta mesta Slavičín Ing. Pavel Studeník v sále slavičinskej Sokolovne. Slávnostná akcia bola ukončená divadelným predstavením z dedinského prostredia autorky Terézie Vansovej : „Svedomie“ v podaní uhrovského divadelného súboru pri MKS, v réžii Michala Hrčku. To, že obyvatelia Uhrovca majú vzťah ku kultúre a ľudovým tradíciám svedčí aj skutočnosť , že mnohí občania, mládež i deti sa zapájajú do činnosti, ktorá je vyvíjaná v rámci folklórnej skupiny a detského folklórneho súboru Uhrovčan pod vedením kultúrnej pracovníčky MKS Eleny Beštovej. Významná je tiež starostlivosť obce o históriu a kultúrne pamiatky. Expozícia venovaná životu a dielu Ľudovíta Štúra a Alexandra Dubčeka je umiestnená v spoločnom rodnom dome týchto osobností. Rodný dom je v súčasnosti v správe Trenčianskeho múzea Trenčín.

Túžbou mnohých občanov, predstaviteľov obce a kultúrnych pracovníkov so vzťahom k pamiatkam a tradíciám našich predkov bolo vytvoriť priestor pre mnohé zozbierané predmety, ktoré odrážajú život nášho ľudu, originálne fotografie starých budov a podnikov,

historické dokumenty ako aj ďalší materiál. Na tento účel bola zo strany zastupiteľstva obce poskytnutá chátrajúca budova bývalého MNV, v ktorej sa už niekoľko rokov nič nenachádzalo. Budova bola s pomocou mnohých dobrovoľníkov i nezamestnaných svojpomocne opravená a takto upravené priestory boli poskytnuté na inštalovanie 7 expozícií. Inštitúcia bola zaregistrovaná ako Uhrovské múzeum a obsahuje do 1000 exponátov, kde sa môžu záujemcovia dozvedieť o histórii našej obce od prvej písomnej zmienky až po súčasnosť a prezrieť si dobové predmety a zariadenie z uhrovského kaštieľa, ale i tradície a zariadenie našich predkov, odevy, osobnosti, časť uhrovského skla a mnohé ďalšie predmety, fotografie a dokumenty, ktoré boli pozberané alebo darované od našich občanov, ale i z okolia.

I keď toto múzeum bolo v prevádzke iba 1 rok bol oň prejavovaný veľký záujem zo strany školských zájazdov, dospelých návštevníkov i jednotlivcov. Najmä my Uhrovčania, sme hrdí na túto kultúrnu inštitúciu, ktorá odráža históriu našej obce a život v minulosti. I na túto budovu bol vypracovaný projekt na jej opravu najmä vybudovanie vlastnej kotolne, strechy a celého poschodia. Projekt cez INTERREG III A bol úspešný a tak sa získali financie z EÚ. Po dokončení bude múzeum rozšírenie o poschodie, o infocentrum, propagáciu medzizahranicnej spolupráce, ktorú naša obec má z mestami Slavičín, s poľskou obcou Gilowice a maďarským mestom Kiskünnfélegyháza.

V poslednom volebnom období pod vedením starostky obce sa podarili napriek zložitým podmienkam vypracovať projekty na výstavbu dvoch 14 bytových nájomných bytoviek pre mladé rodiny. Ďalšou investíciou je s bytovkami súvisiaca čistička odpadových vôd, na ktorú je napojená i ZŠ s MŠ. Podarilo sa opraviť úsek cesty SNP a Námestie Ľudovíta Štúra. Súčasne bol úspešný projekt na rekonštrukcii pamätníka padlých z 1. svetovej vojny, pamätník padlým z 2. svetovej vojny na Jankovom vršku a opravila sa aj busta na pomníku Ľudovíta Štúra na námestí.

Záverom vyjadrujeme pozvanie do našej krásnej obce, Uhrovej doliny a mikroregiónu, kde si návštevníci obce a okolia môžu prezrieť mnohé kultúrne pamiatky, blízke rekreačné stredisko Striebornicu, lokalitu Jankov vršok – strediska s veľkým počtom ubytovacích miest v prekrásnej prírode Strážovských vrchov, vhodných na rekreáciu a odpočinok. Turistické trasy vedú k zrúcaninám Uhrovského hradu, na najvyšší vrch Rokoš (1010 m nad morom), do neďalekej miestnej časti Látkovce a okolia. Z Uhrovca sú dostupné i svetoznáme kúpele Trenčianske Teplice a Bojnice.